

предметъ е принадлежность или стяжаніе на другъ предметъ, или на вопросъ чій? чіа? чіи? на примѣръ: кнѣга (чіа)? Петрѣ; сынъ (чіи?) Іѡанна. свѣтъ (чіи?) со́лнца.

Тука родителный-а притежательнѣ може да ся обрати въ прилагателно име согласововано въ родъ число и падежъ со притяжаемо-то име: Кнѣга Петрѣва, сынъ Іѡанновъ. Свѣтъ со́лнцевъ. Такво превращеніе много е свойственно на Славянскій-а языкъ.

Притежательный-а родителнѣ не може да ся обрати въ прилагателно притежательнѣ, ако има при себе прилагателно или друго существително опредѣлительно. На прим. Человѣкъкъ высѣкагѡ ѹма, сынъ богѣтагѡ О́тца, ѹченикъкъ дѣбрагѡ нрѣва, слава Бѣга вѣшнагѡ.

2. Родителный прѣмать и тѣи имена, коп на мѣсто притяжательны ся употребяватъ, но собственно они не ся таквы, и по добрѣ могатъ да ся наречеть опредѣлительны, както: гѣрдѣсть ѹма, мѣлѣсть царѣ, зѣпадъ со́лнца, высѣта гѣръ, ширѣта зе-май, сѣдѣа вдовѣцъ, О́тецъ нѣщихъ.

Отъ мѣстоименія-та личны първо-то и